

de cirkel sluit

ooit begonnen
bij 't begin

maar wanneer was dat ook alweer
draait nu de cirkel
richting uit
de cirkel
ja de cirkel sluit

meteen is er
een nieuw begin

want cirkels sterven niet
altijd maar draaien zij
vrijuit
en toch...
de cirkel, echt hij sluit

en daar
begint hij weer opnieuw
waar is 't begin, waar is het eind
het is er niet
dag in dag uit

en toch...
de cirkel sluit

Aart van den Berg

Een oud verhaal vertelt dat een jager de evangelist Sint-Jan ontmoette terwijl deze een kleine patrijs in zijn hand aan het strelen was. De jager kon niet begrijpen dat een zo heilige en belangrijke persoon zijn tijd kon passeren met zoiets ongewoons, zoiets kinderlijks. En de jager zei dat dan tot Sint-Jan. Waarop de heilige man antwoordde: "Waarom houdt u uw boog niet altijd gespannen?" "Wel, zei de jager, omdat ik bang ben dat hij anders zijn spankracht kwijt is wanneer ik hem nodig heb." "Verwonder u dan ook niet, antwoordde de apostel dat ik de spankracht en de aandacht van mijn geest zo nu en dan door wat ontspanning laat verslappen. Later heb ik beide hard nodig bij mijn meditaties."

Het gras wordt nog groener.
De school wordt nog stiller,
dan tijdens de examens.
De dagen trekken aan het langste eind.
De zomer zwaait met de vakantievlag.

Neem de tijd om te spelen,
Het is het geheim van de eeuwige jeugd.
Neem de tijd om te lezen,
Het is de bron van de kennis.
Neem de tijd om te beminnen
en om bemind te worden,
het is een genade Gods.
Neem de tijd om vrienden te maken,
het is de weg naar geluk.
Neem de tijd om te lachen,
het is de muziek van de ziel.
Neem de tijd om te denken,
het is de bron van de daad.
Neem de tijd om te geven,
het leven is te kort om egoïstisch te zijn.
Neem de tijd om te werken,
het is de tijd voor de goede afloop.

Neem de tijd om te bidden,
het is de kracht van de aarde.'

Petrarca, 14de eeuw

Gods tuinen
Je kunt de bloembol opensnijden,
maar 't leven dat ontdek je niet.
Er is misschien het kiembeginsel,
waarvan je slechts de voortgang ziet.
De rest ligt nog geheel verborgen,
wacht tot het wonder zich vervult.
Het vraagt gelijk zoveel processen
een tijd van eindeloos geduld.
Zo gaat aan 't vormen van een godskind
een levenslange strijd vooraf,
tot het geheim zich laat ontdekken
dat God het bij de aanvang gaf.
Probeer er niet doorheen te breken,
voordat het kleurrijk wordt onthuld.
Je zult het onvolledig vinden.
Het vraagt om eindeloos geduld.
Maar als de ziel zich eenmaal opent,
haar eindbestemming rijk ontplooit,
pas dan de schoonheid openbaar komt
en zich met wond're tinten tooit.
Nu kunnen wij nog niet ontdekken
hoe 't leven zich ontwikk'len gaat,
dat eens als planting Gods hierboven
voor eeuwig in Zijn tuinen staat.

Frits Deubel

Vakantie, om dankbaar voor te zijn.

Doe ons dankbaar zijn, God,
want vakantie mogen nemen is een gunst.
Wij behoren tot de gelukkigen
die daarin mogen delen.
En we weten het,
ons verlangen is soms veeleisend,
onze grillen maken ons zelfs wispelturig
wanneer de zon wegblijft
of de regen ons humeur beïnvloedt.
De wereld draait maar door
en het leven gaat verder:
kinderen sterven van honger,
bossen gaan op in de vlammen
en legers en rebellen raken met elkaar slaags.
Vakantie is voor velen onbestaand,
overleven is eerst aan de orde.
Maak ons dankbaar
bij het geluk van onze vakantiedagen.
Wij danken U voor de overvloed
aan zoveel geboden kansen.
Laat ons af en toe eens stilvallen en ontdekken
dat het zaad zijn kiemkracht bewaart
en vruchten voortbrengt,
dat na een donkere dag,
de zon haar stralingskracht niet verliest.
Doe ons met open handen
iedereen tegemoet gaan
die nood heeft
aan een goed woord
of een stimulans van hoop.
Rust ons toe met veel levensenergie
om het vol te houden
wanneer de dagelijkse sleur
ons dreigt te verslappen
en de moed ontbreekt
om door te gaan.
Blijf Gij de inspirerende bron
waar wij terecht kunnen
en ons gedragen weten,
en telkens opnieuw de veerkracht vinden
om onze dankbaarheid te laten rusten
in de open handen waarmee Gij ons toerust,
elke dag, ook vandaag, altijd.

Amen.

naar M.D.H. in digitale gebedenbundel Don Bosco Vlaanderen
2005

Uw naam staat geschreven
in ieder blad, scheppende God.
Uw naam staat geschreven
in ieder blad, elke vogel,
iedere rivier, iedere steen, elk levend wezen.

Dank dat U ons bij name noemt.
Dank voor uw voortdurend scheppende kracht,
die zich onder andere openbaart
in het geven van vochtigheid,
van rivieren, bossen en oceanen.

Leer ons oog te hebben
voor de wonden van de aarde
en laat ons bereid zijn
te werken aan het heelmaken
van heel de schepping.

Laat onze kinderen,
maar ook alle schepselen
genieten van een overvloedige natuur
en mogen zij een lang leven leiden op aarde.

Leer ons weer in te zien
dat Gij werkt in de stenen,
dat Gij ademt in de planten,
dat Gij droomt in de dieren,
dat Gij wakker wordt in de mensen,
zodat wij vol schroom en eerbied
in dit leven kunnen staan.

Verwonderd,
dankbaar voor het licht,
en op je goedheid aangewezen,
zing ik vol vreugde dit gedicht
waarin je almacht wordt geprezen.

Jij die de aarde hebt gewild
en alles wat daarop zou leven,
al wat beweegt en honger stilt,
al wat de ark is ingedreven.

Jij bent de sterke die de wind
tot luide stormen uit laat lopen,
maar als je 't voor ons beter vindt,
leg je de blauwe luchten open.

Jij kunstenaar die ruimte en tijd
bespelen kunt naar welbehagen,
en die in je barmhartigheid
de nachten regelt en de dagen,
die licht en schaduw, berg en dal,
verdeelt over de hele aarde,
jij, van wie niemand zeggen zal
dat hij je ooit eens evenaarde.

Geprezen zij je heerlijkheid,
.geloofd je grote daden.
Schenk alle mensen wereldwijd
je kracht en je genade.

Piet Thomas

Almachtige God,
die aanwezig zijt in het onmetelijke heelal
én in het kleinste van uw schepselen,
Gij die met uw tederheid
al het bestaande omgeeft,
stort over ons uit de kracht van uw liefde,
opdat wij zorgen voor het leven
en zijn schoonheid behoeden.

Overspoel ons met vrede,
opdat wij als broeders en zusters leven,
zonder iemand te benadelen.

God van de armen,
help ons de verlaten en vergeten mensen
van deze wereld
die zo waardevol zijn in uw ogen,
te redden.

Maak ons leven weer gezond,
opdat wij de wereld beschermen
en haar niet plunderen,
opdat wij schoonheid zaaien
en geen vervuiling en verwoesting.

Raak de harten
van allen die alleen maar voordeel zoeken
ten koste van de armen en van de aarde.
Leer ons de waarde
van alle dingen te ontdekken,
met verbazing te kijken,
en te erkennen
dat wij ten diepste verbonden zijn
met alle schepselen
op onze weg naar uw oneindig licht.

Dank dat Gij alle dagen met ons zijt.

Bemoedig ons, alstublieft, in onze strijd
voor gerechtigheid, duurzaamheid,
liefde en vrede.

Paus Franciscus

God
die aanwezig bent in heel het universum
en in het kleinste van Uw schepselen,
Gij die al wat bestaat met tederheid omgeeft,
stort over ons de kracht van Uw liefde uit
opdat wij het leven
en de schoonheid zouden beschermen.

Dompel ons onder in vrede
opdat wij als broeders en zusters zouden leven
zonder iemand schade te berokkenen.

O God van de armen,
help ons de verwaarloosden te hulp te komen
en degenen die op deze aarde
vergeten worden
en in Uw ogen zoveel waarde hebben.

Genees ons leven,
opdat wij beschermers zouden zijn
van de wereld en geen roofdieren.
Opdat wij schoonheid zouden zaaien
en geen vervuiling noch vernieling.

Raak de harten
van hen die alleen winst nastreven
ten koste van de aarde en de armen.

Leer ons de waarde
van ieder ding te ontdekken,
met bewondering te beschouwen,
te erkennen dat wij
ten diepste één zijn met alle schepselen
op onze weg naar Uw oneindig licht.

Dank U omdat Gij alle dagen met ons bent.

Ondersteun ons, zo bidden wij U,
in onze strijd voor gerechtigheid,
liefde en vrede.

In een (zomers) hoekje

In een hoekje met een boekje,
fantaserend bij een leuk verhaal,
mijmerend bij een diepe reflectie,
komend tot inzichten en uitzichten.

In een hoekje, ver van huis,
ontmoet je 'vreemden' met de glimlach,
ontdek je nieuwe culturen,
waarom dit ook niet thuis beleven?

In een hoekje van de wereld
kennen mensen geen genieten,
in de vergeethoek door armoede en oorlog,
wachten zij tot wij uit onze hoek komen.

In een hoekje van de stad
leven mensen eenzaam en vergeten,
lijden zij door zorgen en gemis,
in een hoekje weggekropen,
wachten zij op bemoediging.

In een hoekje van je huis of tuin
zit je nadenkend en genietend tegelijk.
Bezig met gisteren en morgen,
maar nu, vooral hier en nu.

In een hoekje van je agenda
maak je tijd voor wie, waarvoor
geen tijd is in de drukte van het bezig zijn.
In een hoekje ben je diep en verbonden,
en weet je waar het echt om gaat.
Luc Vandenabeele

De hele schepping is het schoonschrift van God, en in zijn schrift

is er geen enkel zinloos teken.
Het handschrift van meteoren aan de hemel,
de vlucht van trekvogels in de herfstnacht,
en de weg van de zon door de keerkringen,
de jaarringen in de stam van de ceder
en de slangenkronkels van een rivier
op een luchtfoto.
Dat alles zijn tekens,
die ons een boodschap brengen.

En net zo zijn wijzelf tekens van God.
In elk van ons
is het goddelijke handschrift gekerfd,
ons bestaan is een mededeling
een boodschap van God.
We zijn neergezet in deze schepping,
die één en al mededeling is
als het zuiverste en mooiste woord van God.
We zijn Gods evenbeeld.
God is in het binnenste van al het zijn
en hij is ook in ons.

Verwonderd, dankbaar voor het licht,
en op je goedheid aangewezen,
zing ik vol vreugde dit gedicht
waarin je almacht wordt geprezen.
Jij die de aarde hebt gewild
en alles wat daarop zou leven,
al wat beweegt en honger stilt,
al wat de ark is ingedreven.
Jij bent de sterke die de wind
tot luide stormen uit laat lopen,
maar als je 't voor ons beter vindt,
leg je de blauwe luchten open.

Jij kunstenaar die ruimte en tijd
bespelen kunt naar welbehagen,
en die in je barmhartigheid
de nachten regelt en de dagen,
die licht en schaduw, berg en dal,
verdeelt over de hele aarde,
jij, van wie niemand zeggen zal
dat hij je ooit eens evenaarde.
Geprezen zij je heerlijkheid,
geloofd je grote daden.
Schenk alle mensen wereldwijd
je kracht en je genade. Piet Thomas

Op zekere dag ontving ik een brief van mijn vriend die me uitnodigde voor een vergadering. Hij was de week ervoor geweest, schreef hij, en raadde mij aan om dit ook eens mee te maken. Op de afgesproken dag vertrok ik. Maar...groot was mijn verwondering: de plaats van afspraak was een open veld. Geen huis, geen zaal, geen stoel of bank te zien. Bovendien was ik daar alleen. Geen enkele andere luisteraar of spreker kwam opdagen. Eigenaardig! Had ik me dan vergist in dag, plaats of uur? Het was nu al voor de derde maal dat ik de uitnodiging woord voor woord herlas. Straat, plaats, dag en uur: alles klopte. Was dit weer één van die eigenaardige bevestigingen van mijn vriend? Ik begreep er niets van. Gelukkig was het een prachtige, warme zomerdag en maakte ik van de nood een deugd. Op mijn rug in het warme gras keek ik naar de schaarse avondwolkjes, die zich schijnbaar haastten om nog voor het donker thuis te zijn. Enkel het geruis van duizenden verse eikenbladeren vulde de eeuwenoude stilte die op deze plaats woonde. Het was een stilte die ik nog nooit ervaren had. Je kon haar zien en voelen...als je luisterde, kon je haar zelfs horen. Hoelang ik daar lag, weet ik niet. In ieder geval was het al donker geworden en zag ik mezelf niet meer. Het was een onbeschrijflijk gevoel. Ik voelde geen grens meer tussen mezelf en de stilte, tussen mezelf en de nacht. Het was alsof ik zelf dat gras, die warmte, de wind, het leven en de nacht was. Plots zag ik alles bewuster, ruimer en dieper... En in een fractie van een seconde begreep ik ook deze uitnodiging van mijn vriend. De titel van de vergadering was immers: "Als de stilte spreekt, weet dan dat je niet alleen bent.